

ΑΙ ΑΠΟΨΕΙΣ ΤΩΝ ΚΡΑΤΩΝ ΤΟΥ ΑΝΑΤΟΛΙΚΟΥ ΣΥΝΑΣΠΙΣΜΟΥ ΕΠΙ ΤΟΥ ΠΛΗΘΥΣΜΙΑΚΟΥ ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΟΣ

Ἰπό

Π. Π. ΠΑΝΑΓΙΩΤΟΥ

Ἐκτάκτου Καθηγητοῦ

Διευθυντοῦ Β' Κλινικῆς

Μαιευτηρίου «Μαρίκα Ἡλιάδης»

Εἰς τὴν συζήτησιν διὰ τὰ μέτρα τὰ ὁποῖα πρέπει νὰ ληφθοῦν πρὸς περιορισμὸν τῶν γεννήσεων εἰς ὅλον τὸν κόσμον, ὥστε ν' ἀντιμετωπισθῇ τὸ ζήτημα τῆς καλύτερας διατροφῆς καὶ διαβίωσης τοῦ πληθυσμοῦ, εἶναι ἐνδιαφέρον νὰ γνωρίσωμεν τὰς σχετικὰς ἀπόψεις τῶν κρατῶν τοῦ λεγομένου Ἀνατολικοῦ Συνασπισμοῦ (Μπλόκ). Δὲν ὑπάρχει ἀμφιβολία ὅτι καὶ τὰ ἐν λόγῳ κράτη ἀντιλαμβάνονται ὅτι ἡ αὔξησις τοῦ πληθυσμοῦ, μετὴν ἐλευθερίαν ἢ ὁποῖα τὴν διέπει καὶ τὴν ἀσφάλειαν τὴν ὁποῖαν τῆς παρέχει ἡ ἐπέκτασις τῶν ὑγειονομικῶν καὶ ἰατρικῶν μέτρων γενικῶς, εἶναι δυσανάλογος πρὸς τὴν ἐπάρκειαν τῶν μέσων τῆς διατροφῆς. Καὶ μολονότι εἶναι κεκηρυγμένα κατ' ἀρχὴν ἐναντίον τῆς θεωρίας τοῦ Μalthus, δὲν ἀποστέργουν νὰ ἴδουν τὴν ἀπειλὴν ἢ ὁποῖα διαγράφεται ἀπὸ τὸν ἀναπόφευκτον ὑπερπληθυσμὸν καὶ νὰ προτείνουν μέτρα ἀντιμετωπίσεώς της.

1. ΣΟΒΙΕΤΙΚΗ ΕΝΩΣΙΣ

Ἡ ἐνίσχυσις τοῦ περιορισμοῦ τῶν γεννήσεων θεωρεῖται παράνομη, ἐκτὸς ἂν πρόκειται γιὰ ἰατρικοὺς λόγους. Εἰδικαὶ ἀντισυλληπτικαὶ Κλινικαὶ δὲν ὑπάρχουν.

Τὸ 1920 ἡ ἔκτρωσις ἐνομιμοποιήθη. Ἀπὸ τοῦ 1936 ὅμως ἐκηρύχθη παράνομη, ἐκτὸς ἂν ἐνεδεικνύετο ἀπὸ ἰατρικοὺς ἢ εὐγονικοὺς λόγους. Τὸ 1955 ἐνομιμοποιήθη ἄλιν.

Ὁ Kruchshev, τὸν Ἰανουάριον τοῦ 1955, εἶπε: «Ὅσο περισσότεροι εἶναι ὁ πληθυσμὸς μας, τόσο δυνατότεροι θὰ εἴμαστε».

Τὸ «Ἐγχειρίδιον Ὑγειονομικῆς Διαπαιδαγωγῆσεως», ἕνας ἰατρικὸς ὁδηγός, δὲν περιλαμβάνει τίποτε σχετικὸ μετὴν πρόληψιν τῆς συλλήψεως, οὔτε ὑπάρχουν σχετικὲς Κλινικὲς στὴ Ρωσία. Ἐν τούτοις, τὸ τελευταῖον Πενταετὲς Σχέδιον Ἰα-

τρικῆς Ἐρεῦνης (1956-1960) τῆς Ἀκαδημίας τῶν Ἰατρικῶν Ἐπιστημῶν τῆς Σοβιετικῆς Ἐνώσεως προτείνει «ἕνα σχέδιον γιὰ τὴν ἀνάπτυξιν νέων ἀντισυλληπτικῶν τεχνικῶν» γιὰ τὴν ἐξουδετέρωσιν τῆς ἀνάγκης γιὰ ἔκτρώσεις.

Τὸν Δεκέμβριον τοῦ 1957, ἡ Ὑπουργὸς τῆς Ὑγείας τῆς Σοβιετικῆς Ἐνώσεως, κατὰ τὸν ἐναρκτήριον τοῦ Ἐθνικοῦ Μαιευτικοῦ καὶ Γυναικολογικοῦ Συνεδρίου, εἶπε: «Τὰ γυναικολογικὰ ἐνοχλήματα συχνὰ ὀφείλονται στὴν ἔκτρωσιν. Γιὰ νὰ ἐλευθερώσωμε τὶς γυναῖκες ἀπὸ τὶς ἔκτρώσεις εἶναι οὐσιώδες νὰ ἐγκαταστήσωμε σοβαρὰ ἐπιστημονικὴ ἔρευνα γιὰ τὴν ἀνάπτυξιν πιὸ δραστικῶν ἀντισυλληπτικῶν μεθόδων στὸ ἐγγὺς μέλλον». Εἰδικὴ ἐπιτροπὴ συνεκροτήθη γιὰ ἔρευνα, νέα κέντρα θὰ ἰδρυθοῦν καὶ εἰδικὸ ἐγχειρίδιον ἀντισυλλήψεως γιὰ τοὺς γιατροὺς

συντάσσεται (ἴσως ἐξεδόθη). Ἡ βάσις γιὰ τὴ νέα ἄποψι εἶναι ἡ παραδοχὴ τῶν γεγονότων ὅτι ἡ μητρότης θὰ πρέπει νὰ εἶναι ἐνσυνείδητη, ἡ ἰδιότης τοῦ γονέως ἔκουσία καὶ ὅτι εἶναι ἀπείρως καλύτερο νὰ προληφθῇ μία ἐγκυμοσύνη παρά νὰ διακοπῇ.

2. KINA

Μολονότι οἱ κομμουνισταὶ ὑποστηρίζουν, ὅτι ὑπερπληθυσμὸς δὲν μπορεῖ ποτὲ νὰ ὑπάρξῃ σ' ἓνα κομμουνιστικὸ κράτος καὶ ἀπορρίπτουν τὴν θεωρίαν τοῦ Malthus, τὸν Σεπτέμβριον τοῦ 1954 ὁ βουλευτὴς Shao-Si-tze ἐτόνισε τὶς δυσχέρειες καὶ τὰ προβλήματα ποὺ γεννᾷ ὁ ὑπερπληθυσμὸς καὶ ὑπεστήριξε τὴν ἀνάγκη τῆς προσπάθειας γιὰ πρακτικὴ διαφώτισι ἐπὶ τῆς ἀντισυλλήψεως. Τὸν ἴδιον ὅμως περίπου καιρὸ ὁ πρῶν Πρωθυπουργὸς τῆς Ἀγγλίας Attlee, μιλῶντας μετὰ τὸ ταξίδι του στὴν Κίνα, τόνισε τὸ γεγονὸς ὅτι ἡ Κυβέρνησις τῆς παρασκευάζει τὴν αὔξησι τοῦ πληθυσμοῦ τῆς ἀπὸ 600 σὲ 700 ἢ 800.000.000 στὶς ἐπόμενες δύο δεκαετίες. Καὶ ἀνέφερε ὅτι ὄχι μόνον δὲν ὑπάρχει πολιτικὴ περιορισμοῦ, ἀλλ' ἀπεναντίας ἐνθαρρύνεται ἡ τεκνογονία. Ἡ ἀναλογία γεννήσεων ἦτο 37^ο/₁₀₀, ἐναντι ἀναλογίας θανάτων 17^ο/₁₀₀. Ἐτησίαν αὔξησις τοῦ πληθυσμοῦ 11½ ἑκατομμύρια!

Ἐν τούτοις, τὸν Ἰούνιον τοῦ 1956, ὁ Ὑπουργὸς τῆς Ὑγιεινῆς μιλῶντας στὸ Κογκρέσσο τόνισε τὴν ἀνάγκη τῆς ἀντισυλλήψεως ὡς οὐσιώδη γιὰ τὴν υγείαν τῶν μητέρων καὶ τὴν καλύτερη διαπαιδαγώγησι τῶν παιδιῶν. Κέντρα διαφωτισμοῦ ἀνοίξαν σὲ πολλὰς πόλεις· στὸ Peiping μόνον, 27. Ὁ δὲ Shao-Si-tze, ποὺ συμβουλεύει παραπάνω τὴν πρόληψιν τῆς συλλήψεως, πρότεινε τὴν στειροποίησιν τῶν γονέων ποὺ ἔχουν 5-6 παιδιὰ.

Ἀντισυλληπτικὰ παλοῦνται στὰ φαρμακεῖα ἐλεύθερα. Ἐνας σοβαρὸς λόγος ποὺ ἐρμηνεύει τὴ στροφή τῆς Κυβερνήσεως ὑπὲρ τοῦ περιορισμοῦ τῶν γεννήσεων εἶναι ὅτι οἱ γυναῖκες πρέπει νὰ ἐργάζονται στὴ βιομηχανία ποὺ ὀργανοῦνται τῶρα. Τελευταῖα ὅμως πάλι φαίνεται

νὰ φυσᾷ ἄνεμος ἀλλαγῆς. Ἡ παραγωγὴ σταριοῦ στὴν Κίνα τὸ 1958 ἔφτασε τὰ 350 ἑκατομμύρια τόνους—σχεδὸν τὸ διπλάσι ἀπὸ τὴν παραγωγὴ τῶν Ἠνωμένων Πολιτειῶν τῆς Ἀμερικῆς, καὶ ἡ παραγωγὴ ρυζιοῦ τὰ 180 ἑκατομμύρια τόνους. Καὶ μολονότι κάτι ξέρουμε γιὰ τὴν ἀκρίβεια τῶν κομμουνιστικῶν στατιστικῶν, ὅσηδήποτε μείωσι καὶ ἂν ἐπιβάλλουμε στοὺς παραπάνω ἀριθμούς, πάλι θὰ μείνῃ μιὰ ἐκπληκτικὴ παραγωγικὴ πραγματικότης. Μὲ αὐτὴν ὑπ' ὄψιν του ὁ Mao-Tse-Tung ἐξέφρασε τὴν βεβαιότητά του ὅτι ἡ μαλθουσιανὴ θεωρία «πετιέται στὰ σκουπίδια» καὶ ὅτι «ὄσο περισσότεροι εἴμαστε, τόσο μεγαλύτερη ἡ θερμὴ μας γιὰ τὴ σοσιαλιστικὴ ἀνοικοδόμησι»...

3. ΓΙΟΥΓΚΟΣΛΑΒΙΑ

Ἀντισυλληπτικὰ ὑπὸ τὸν ἔλεγχον τοῦ κράτους.

Ἡ ἔκτρωσις νόμιμη γιὰ ἱατρικοὺς ἢ εὐγονικοὺς λόγους, μὲ ἄδεια ἐιδικῆς ἐπιτροπῆς. Σὲ ἐξαιρετικὰς περιπτώσεις μπορεῖ νὰ ἐπιτραπῇ καὶ γιὰ κοινωνικοὺς λόγους, π.χ. ὅπου «συνθήκες ζωῆς, προσωπικὲς ἢ οἰκογενειακῆς, εἶναι ἰδιαίτερος δύσκολος».

Ποινὲς γιὰ τὴν αὐτοπρόκλητη ἔκτρωσι δὲν προβλέπονται.

Τελευταίως τὸ ἐνδιαφέρον γιὰ τὴν διευθυνομένη γονιμότητα ἠδύηθη χάρις στὶς προσπάθειες μιᾶς γυναικολόγου, ἡ ὁποία ἐξεπαιδεύθη στὶς τεχνικὰς τῆς ἀντισυλλήψεως στὴν Ἀγγλία. Αἱ ἀρχαὶ παρεδέχθησαν ὅτι ἡ γνῶσις τῆς ἀντισυλλήψεως εἶναι ἡ ἀσφαλεστέρα καὶ καλύτερη μέθοδος γιὰ τὴν καταπολέμησιν τῶν ἐκτρώσεων.

Ἡ παρασκευὴ ἀντισυλληπτικῶν εἶναι μεγαλύτερη. Συμβουλὲς γιὰ πρόληψιν τῆς ἐγκυμοσύνης δίνονται τῶρα στὶς γυναικολογικὰς κλινικὰς τοῦ Βελιγραδίου, τοῦ Ζάγκρεμπ, τῆς Λιουμπλιάνας καὶ τοῦ Σεράγεβου, ἀλλὰ μόνον γιὰ ἱατρικοὺς λόγους ἢ σὲ γυναῖκες ποὺ ἔχουν τοὐλάχιστον δύο παιδιὰ. Τὰ ἀντισυλληπτικὰ παρέχονται μόνον μέσῳ τῶν ἱατρῶν ἢ στὶς κλινικὰς.

4. ΠΟΛΩΝΙΑ

Ἀπὸ τοῦ 1931 ὑπῆρχε ἀντισυλληπτικὴ Κλινικὴ στὴν Βαρσοβία. Τὸν Νοέμβριο τοῦ 1956 τὸ Ἰνστιτοῦτο Μητρικῆς καὶ Παιδικῆς Πρόνοιας ζήτησε πληροφορίες ἀπὸ τὴν Διεθνῆ Ὁμοσπονδία τῆς Διευθυνομένης Γονιμότητος γιὰ τὴν ἐγκαθίδρυσι ἀναλόγων Κλινικῶν. Τὸν Ἀπρίλιο τοῦ 1957 δημοσιεύθηκε Νόμος ἐπιτρέπων τὴ διακοπὴ τῆς κυήσεως γιὰ ἰατρικούς, κοινωνικούς καὶ νομικούς λόγους (ἐγκληματικὴ σύλληψις).

Τὸ Ὑπουργεῖον Ὑγείας ἐπρόκειτο νὰ ὀρίσῃ τὰ προσόντα τῶν ἐιδικῶν ἐκτρωσιολόγων καὶ τὸν τρόπο δημοσιεύσεως τῶν ἀναγκαίων ἰατρικῶν ἐνδείξεων. Ἄλλως, ποινὴ 3-5 ἐτῶν φυλακίσεως.

5. ΟΥΓΓΑΡΙΑ

Τὸ κράτος μέχρι τοῦ 1953 ἐπέβαλλεν ὡς καθήκον γιὰ τὶς παντρεμένες καὶ ὡς τιμὴ γιὰ τὶς ἀνύπανδρες γυναῖκες νὰ γεννοῦν παιδιά. Ἔδινε δῶρα εἰς εἶδος γιὰ τὰ νεογέννητα ἀξίας 1.000 δραχμῶν, ἐπιχορηγοῦσε τὶς πολυμελεῖς οἰκογένειες καὶ φορολογοῦσε τοὺς ἀνύπανδρους—ἐκτὸς τῶν ἀξιοματικῶν, σπουδαστῶν καὶ ἀναπήρων.

Ἡ χρῆσις ἀντισυλληπτικῶν ἐθεωρεῖτο παράνομη, ἐκτὸς ἂν διετάσσετο παρ' ἰατροῦ. Τὸ ἴδιο ἴσχυε καὶ γιὰ τὴν ἐκτρωσι.

Ἐν τούτοις τὸ 1956 ἡ Κυβέρνησις τῆς Ουγγαρίας ἀνέλαβε νέον ἀγῶνα γιὰ τὴν διάδοσι τῆς προλήψεως τῆς συλλήψεως ὡς μέσου «κατὰ τῆς μαστίγος τῆς ἐκτρώσεως».

Ὡς πρὸς τὴν ἐκτρωσι, ἀποφασίζει ἡ Ἰδία ἢ ἔγκυος, ἀλλὰ πρὸ τῆς συμπληρώσεως τοῦ 3ου μηνὸς τῆς ἐγκυμοσύνης. Ἄν οἱ ἀπόψεις τῆς γίνουν δεκταί, ἡ ἐκτρωσις γίνεται σὲ Νοσοκομεῖο.

6. ΤΣΕΧΟΣΛΟΒΑΚΙΑ

Τὸ Ὑπουργεῖον Ὑγείας τὸν Ὀκτώβριο τοῦ 1954 συνεκρότησε Ἐπιτροπὴν ἐιδικῶν γιὰ τὴν ὀργάνωσι τοῦ περιορισμοῦ τῶν γεννήσεων. Ταυτόχρονα ἄρχισε ἡ παραγωγή ἀντισυλληπτικῶν πεσσῶν καὶ ἀλοιφῶν καὶ ἡ συγκρότησις ἐιδικῶν συμβουλευτικῶν κέντρων.

Μερικοὶ ἀπὸ τοὺς παράγοντας ποὺ λαμβάνονται ὑπ' ὄψιν: κακὴ ὑγεία τῆς μητέρας, θηλάζουσες, Rh-ἀσυμβατότης, συχνότης μογγολοειδῶν, μεγάλες οἰκογένειες, κοινωνικοὶ ὄροι.

Ἡ ἐκτρωσις θεωρεῖται ἀκόμη παράνομος, ἐκτὸς ἂν πρόκειται γιὰ ἰατρικούς ἢ εὐγονικούς λόγους. Ἡ στειροποίησις θεωρεῖται παράνομη. Τὸ 1956 ὅμως νέα συνθήματα ἄρχισαν νὰ κυκλοφοροῦν: «Λιγώτερες συλλήψεις, λιγώτερες ἐκτρώσεις!» Δημοσιεύσεις γιὰ τὴν τεχνικὴ τῆς ἀντισυλλήψεως εἶδαν τὸ φῶς, ὑπὸ τὴν αἰγίδα τοῦ Ὑπουργείου Ὑγείας μάλιστα, καὶ τὸν Ἰανουάριο τοῦ 1957 ἄνοιξε ἐπισημως στὴν Πράγα ἡ πρώτη ἀντισυλληπτικὴ Κλινικὴ, σὲ στενὴ συνεργασία μὲ τὸ Σεξολογικὸ Ἰνστιτοῦτο καὶ τὸ Ψυχιατρικὸ Τμῆμα τοῦ Καρολείου Πανεπιστημίου.

Τὸν Ἰανουάριο τοῦ 1958 δόθηκε τὸ δικαίωμα σὲ κάθε ἔγκυο, παντρεμένη, ἀνύπαντρη ἢ διαζευγμένη, ν' ἀπευθύνεται σὲ ἐιδικὴ Ἐπιτροπὴ τοῦ Ὑπουργείου Ὑγείας καὶ νὰ ζητᾷ τὴ διακοπὴ τῆς ἐγκυμοσύνης τῆς.

Στὴν παραχώρησι ἢ τὴν ἄρνησι τῆς σχετικῆς ἀδείας ἡ ἐπιτροπὴ λαμβάνει ὑπ' ὄψιν ὄχι μόνον τὴν ὑγείαν τῆς αἰτούσης, ἀλλὰ ἐπίσης καὶ τὴν κοινωνικο-οικονομικὴ τῆς κατάστασι. Ἄν ἡ ἐκτρωσις ἐπιτραπῇ, θὰ γίνῃ στὸ Νοσοκομεῖο καὶ ὄχι ἀργότερα ἀπὸ τὸν 3ον μῆνα· ἂν γίνῃ ἄλλοῦ, χωρὶς ἄδεια, ἐπισύρει ποινές.

Τὰ πρακτικὰ τῆς Ἐπιτροπῆς εἶναι μυστικά, ἐκτὸς ἂν πρόκειται γιὰ λόγους ὑγείας.

Ἡ μεταβολὴ αὐτὴ ἔγινε, ὅπως λέγει ὁ Διευθυντὴς τῆς πρώτης ἀντισυλληπτικῆς Κλινικῆς τῆς Τσεχοσλοβακίας Δρ Ηπάτεκ, «ὄχι τόσο γιὰ τὴν ἀντιμετώπισι τοῦ προβλήματος τῆς ἐκτρώσεως, ὅσο γιὰ νὰ λαμβάνωνται ὑπ' ὄψιν οἱ ἐπιθυμίαι τῶν γυναικῶν τῆς χώρας καὶ ν' ἀποφασίζουσι οἱ ἴδιες ἂν θέλουσι ἢ ὄχι νὰ γίνουσι μητέρες».

7. ΑΝΑΤΟΛΙΚΗ ΓΕΡΜΑΝΙΑ

Ἡ ἐκτρωσις, ἡ ὁποία μὲ προηγούμενο νόμο εἶχε νομιμοποιηθῆ, θεωρεῖται πάλι

παράνομη. Ὁ σχετικὸς νόμος ἀνεκλήθη «γιὰ νὰ προστατευθῇ ἡ υἰεία τῆς μητέρας καὶ νὰ αὐξηθῇ ὁ ἀριθμὸς τῶν γεννήσεων».

8. ΒΟΥΛΓΑΡΙΑ-ΡΟΥΜΑΝΙΑ

Γιὰ τὴν Βουλγαρία καὶ Ρουμανία, τὰς δύο εἰσέτι ἐκεῖθεν τοῦ Σιδηροῦ Παραπετάσματος χώρας, δὲν ἔχομεν εἰδήσεις σχετικὰ μὲ τὰ πληθυσμιακὰ ζητήματα. Τελευταίως μόνον ἡ Βουλγαρικὴ Κυβέρνησις, κατὰ τὴν ἑορτὴν τῆς «Ἡμέρας τῆς Μητέρας» τῆς 8ης Μαρτίου 1959, ἀνόμασεν «Ἡρώϊδας τῆς Βουλγαρίας» 110 μητέρας αἱ ὁποῖαι εἶχον ἀποκτήσει ἄνω τῶν 10 τέκνων ἐκάστη. Ἀπένειμεν ἐπίσης μετὰλλα εἰς ἄλλας 2.150 μητέρας, αἱ ὁποῖαι εἶχον ἀποκτήσει ἐκάστη ἄνω τῶν πέντε παιδιῶν.

Ὁ κομμουνιστικὸς τύπος κατεπολέμησε ἄγρια τὸ 4ο Διεθνὲς Συνέδριον τῆς Διεθνοῦς Ὁμοσπονδίας Διευθυνομένης Γονιμότητος τοῦ Ἀνθρώπου (Planned Parenthood), ποῦ ἔλαβε χώραν στὴ Στοκχόλμη τὸ 1954. Χαρακτήρισε σὰν «ἐπικίνδυνη καὶ ἐχθρική πρὸς τὴν ἀνθρωπότητα τὴν ἰδέα ὅτι ἡ διευθυνομένη γονιμότης συμβάλλει στὴν εὐεξία τῆς ἀνθρώπινης ράτσας καὶ τὴν διατήρησι τῆς εἰρήνης. Αὐτὸς ὁ τρόπος τοῦ σκέπτεσθαι ἐμποδίζει τὰ μυαλὰ τῶν ἀνθρώπων ἀπὸ τοῦ νὰ ἀναγνωρίσουν τὸν κίνδυνον τῆς ὑφισταμένης κοινωνικῆς τάξεως. Καὶ ἡ εὐχὴ τῶν ἀντιπροσώπων ὑπὲρ τοῦ περιορισμοῦ τῶν γεννήσεων λίγο ἀπέχει ἀπὸ τὴν ἰδέα ὅτι ὁ πόλεμος εἶναι κατάλληλον μέσον γιὰ τὸν περιορισμὸ τῆς αὐξήσεως τοῦ πληθυσμοῦ».

ΝΑ ΤΟΝ ΕΝΙΣΧΥΣΗ!

Ἡ σύζυγος ἑνὸς ὀργανοπαίκτου, εἰς τὸ χωρίον Παγωνιανὴ τῆς Ἡπείρου, ἔτεκε τετράδωμον, δύο ἀγόρια καὶ δύο κορίτσια, τὰ ὁποῖα χαίρουν ἄκρας υἰείας, ὅπως καὶ ἡ μητέρα των. Ἡ τύχη ἠνθόησε τὸν πατέρα των κατὰ τρόπον ἀληθῶς προβληματικόν. Πράγματι, δι' ἓνα ἄνθρωπον διαθέτοντα τὰς οἰκονομικὰς δυνατοτήτας ἑνὸς ὀργανοπαίκτου, ἡ γέννησις τετραδύμων δημιουργεῖ πρόβλημα ἀσφαλῶς ἄλυτον. Τὸ Κράτος οφείλει νὰ τὸν βοηθήσῃ, διὰ νὰ συντηρήσῃ καὶ ν' ἀναθρέψῃ τὰ παιδιὰ του. Ὁχι ἀπὸ ἀπλοῦν ἀνθρωπισμὸν, ἀλλ' ἀπὸ ὑποχρέωσιν πρὸς τοὺς γονεῖς, ποῦ τόσο ἀποδοτικῶς συμβάλλουν εἰς τὴν αὐξήσιν τοῦ πληθυσμοῦ. Ἐστὼ καὶ ἂν τὸ δημογραφικὸν μας πλεόνασμα αὐξάνῃ τὰς δυσχερείας τῆς ἐργατικῆς ὑπασχολήσεως. Πρέπει νὰ θεσπισθῇ διὰ νόμου ἡ τοιαύτη κρατικὴ ἀρωγή, προκειμένου μάλιστα περὶ γονέων ἀπόρων. Δὲν ὑποθέτομεν νὰ ἔχῃ ἀντίρρῃσιν τὸ Γενικὸν Λογιστήριον διὰ τὴν σχετικὴν ἐπιβάρυνσιν τοῦ Προϋπολογισμοῦ. Τὸ κάτω τῆς γραφῆς δὲν εἶναι πολλὰ αἱ Ἑλληνίδες ποῦ φέρουν εἰς τὸν κόσμον τετράδωμον.

(Ἐφημερὶς «Ἐθνος», 23/4/1959)